

Της ΕΡΤ το τροπάριο

4 Μαρ 2015,

Χρήστος Ξανθάκης

Να δούμε τα βασικά πρώτα. Η ΕΡΤ πρέπει να ξανανοίξει. Αφενός γιατί έκλεισε τόσο πρόστυχα και αφετέρου διότι δεν νοείται σύγχρονο κράτος δίχως έναν καλά οργανωμένο δημόσιο φορέα ραδιοτηλεόρασης. Ναι, το ξέρω ότι τα νοσοκομεία έχουν ανάγκη από γάζες και πως λείπουν δάσκαλοι απ' τα σχολεία, αλλά το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Για την ακρίβεια, το ένα συμπληρώνει το άλλο και είναι απαραίτητη η ομαλή λειτουργία όλων τους για να πάμε μπροστά και να έχουμε τα κεφάλια μας ήσυχα. Αφήστε που είναι και συμβολική χειρονομία η επαναλειτουργία της ΕΡΤ. Γιατί δεν έκλεισε επειδή ήταν άντρο διαφθοράς (δόλιε Σίμο...), έκλεισε επειδή έφαχνε για κεφάλια εδώ και τώρα η τρόικα κι επειδή η τότε κυβέρνηση αναζητούσε ένα εύκολο θύμα προκειμένου να επιδείξει πυγμή. Το βρήκε, την επέδειξε, τα 'κανε μπάχαλα...

Αυτό δεν σημαίνει βεβαίως ότι η ΕΡΤ ήταν ο Παράδεισος και κατοικείτο από αγγελούδια. Τίποτε απ' τα δύο δεν συνέβαινε. Όλοι το ξέρουν αυτό, είτε ήταν μέσα είτε ήταν έξω, ασχέτως αν δεν μιλάει κανείς με συγκεκριμένους αριθμούς. Γνωρίζουν οι πάντες ωστόσο και για τις αργομισθίες και για τις υπερωρίες και για τις απουσίες και για τις υπερτιμολογήσεις και για τις εξυπηρετήσεις και για τους μικρούς και μεγάλους εκβιασμούς που ελάμβαναν χώρα στην Αγία Παρασκευή. Και πιο καλά απ' όλους δείχνει να το γνωρίζει ο νέος Υπουργός Επικρατείας Νίκος Παππάς. Γι' αυτό αυτά που λέει, την ώρα που τα λέει και με τον τρόπο που τα λέει.

Βλέπε, για παράδειγμα, κάτι που δήλωσε σε ανύποπτο χρόνο και είχε να κάνει με μισθούς και πετραχήλια. Ο υπουργός ήταν πολύ σαφής όταν σημείωνε πως οι μισθοί θα είναι προσαρμοσμένοι στις σημερινές συνθήκες της ραδιοτηλεοπτικής αγοράς. Διότι άλλο είναι να παίρνεις ως δημοσιογράφος της ΕΡΤ ένα χιλιαρικάκι (άντε χιλιοπεντακοσάρι, γιατί στο Ραδιομέγαρο είναι κιμπάρηδες), την ώρα που η πιάτσα κάθεται στα εξακόσια ευρώ μέσο όρο, κι άλλο να απαιτείς τριχίλιαρα και τετραχίλιαρα. Δεν γίνεται, δεν στέκει, δεν φτουράει και μπορεί εσύ να τα ζητάς αλλά, αν στα δώσουνε, θα έρθει ύστερα η μανούλα που φέρνει κουβέρτες απ' το σπίτι για να σκεπάσει το παιδί της στο νοσοκομείο και θα

βγάλει καπνούς. Και θα έχει δίκιο, απόλυτο δίκιο.

Η ΕΡΤ πρέπει να ξανανοίξει λοιπόν, αλλά πρέπει να ξανανοίξει με βάση τις σημερινές συνθήκες και ανάγκες και όχι με βάση ονειροφантаσίες και παραισθήσεις. Εξ ου και ο υπουργός τόνισε ότι επιστρέφουν όλοι, «αρκεί να το θέλουν φυσικά». Διότι αν ο άλλος έχει κατοχυρώσει χιλιάρα πλήρη σύνταξη και του προσφέρουν την παλιά του δουλειά για εννιά κατοστάρικα δεν νομίζω ότι θα κάτσει να το διωλίσσει. Μάλλον «γειά σας» θα πει και θα κάτσει σπίτι να καλλιεργεί τον κήπο του. Ξεχωριστή περίπτωση είναι όσοι πήραν πρόωρη και μειωμένη σύνταξη, γιατί αυτοί μπορεί και να το ξανασκεφτούν. Δεν έχουν και πολλά να χάσουν άλλωστε, μιας και θα προσθέσουν στα χρόνια εμπειρίας τους.

Πάμε όμως τώρα και στο ανταποδοτικό. Λογικό το βλέπω να υποστεί μια μικρή αύξηση και δεν θα λείπει από κανένα νοικοκυριό μισό ευρώ το μήνα για να βλέπει κανονική δημόσια τηλεόραση –η ραδιοφωνία της ΝΕΡΙΤ, ομολογώ ότι τα κατάφερε καλύτερα. Πλήρωσαν άλλωστε εμμέσως οι πολίτες πολύ υψηλότερα ποσά στις τράπεζες, για να χορηγήσουν θαλασσοδάνεια σε κάποιους ιδιωτικούς διαύλους. Μη λησμονούμε εδώ το εξωφρενικό ναυάγιο του Alter καθώς και άλλες δύσσομες ιστορίες. Άρα δεν έχουν νόημα οι κλαυθοί και οι οδυρμοί, μιας και το τίμημα δεν είναι παράλογο.

Μη λησμονούμε ότι οι εργαζόμενοι της Δημόσιας Τηλεόρασης (που τους «δανείστηκε» η ΝΕΡΙΤ...), έχουν συμβάσεις ως τον Ιούνιο, οπότε πρέπει να πληρώνονται κι αυτοί ενώ θα προσέρχονται στις εργασίες τους οι παλαιότεροι. Μύλος, το γνωρίζω, αλλά τον μύλο τον κληρονόμησε η παρούσα κυβέρνηση δεν τον οικοδόμησε.

Όπως κληρονόμησε και την καχυποψία για τον ομφάλιο λώρο ανάμεσα στο Μαξίμου και στο Ραδιομέγαρο. Γνωστές οι αμαρτίες του παρελθόντος, πασίγνωστες και ολίγη η εμπιστοσύνη στην κάθε κυβέρνηση, όσο καλές κι αν μοιάζουν οι εκπεφρασμένες προθέσεις της. Άλλο αυτό βέβαια και άλλο οι διακηρύξεις περί εργατικών συμβουλίων και απουσίας διευθυντών και διευθυνόντων. Ένα τέρας σαν την ΕΡΤ δεν διοικείται με συνελεύσεις ή μάλλον δεν διοικείται μόνο με συνελεύσεις. Καλές είναι κι αυτές, να υπάρχουν και να ελέγχουν, αλλά, όταν βράζει ο τόπος, κάποιος πρέπει να παίρνει αποφάσεις. Αυτούς τους ανθρώπους που θα παίρνουν αποφάσεις πρέπει να τους βρει η νέα κυβέρνηση και πρέπει να τους δικαιολογήσει κιόλας. Κι από κοντά πρέπει να μας καθησυχάσει ότι η ΕΡΤ θα διατηρήσει την ανεξαρτησία της. Μια σχετική ανεξαρτησία έστω, καθώς δεν ζούμε στη χώρα της Ραπουνζέλ και της Κοκκινοσκουφίτσας...

Υ.Γ.: Αν αρχίσουμε τα τρεις το λάδι τρεις το ξύδι με τις προτροπές «να προσληφθούν στην ΕΡΤ και οι αλληλέγγυοι του ertopen», ζήτω που καήκαμε.

<https://www.enetpress.gr>